

Landbruget, hvorved Arbejdsanvisningen maa paase, at der ikke ved de i § 1, Stk. 1, nævnte Arbejder beskæftiges landbrugskyndig Arbejdskraft i saadant Omfang eller til saadant Tidspunkt, at Landbruget herved kommer til at mangle den fornødne Arbejdskraft. Det maa herunder iagttages, at ugifte Arbejdere under 25 Aar fra Landkommunerne ikke beskæftiges ved Arbejder uden for Landbruget, medmindre det godtgøres, at de ikke kan faa Arbejde ved Landbruget. Arbejdsanvisningen skal endvidere sikre Fremskaffelsen af den nødvendige Arbejdskraft til de andre ikke-landbrugsmæssige Arbejder, herunder navnlig Tørveskæring og Stødoptagning, hvor Anvisningen maa tilrettelægges saaledes, at den for Virksomhedens ubrudte Drift fornødne Arbejdskraft sikres.

Stk. 2. Saafremt Landbruget over for de anvisende Myndigheder godtgør, at det ikke kan faa den fornødne Arbejdskraft, skal de anvisende Myndigheder straks foranledige det fornødne Antal Arbejdere henvist til Landbruget, eventuelt fra andre Arbejdsomraader, jfr. § 4.

§ 4.

De nærmere Regler for Lovens Gennemførelse samt de nærmere Regler til Vejledning for Anvisningen fastsættes af Arbejds- og Socialministeren. I disse Regler skal det indskærpes, at landbrugskyndige Arbejdere ikke i Medfør af § 3, Stk. 2, maa henvises fra andre Foranstaltninger til Landbruget, medmindre Anvisningen har sikker Forventning om, at de paagældende vil kunne finde fuld Beskæftigelse ved Landbruget i Forbindelse med Beskæftigelse ved saadanne mindre Arbejder paa Landet: Vandløbsarbejder, mindre kommunale Vejarbejder o. lign., ved hvilke Landbrugets løse Arbejdskraft sædvanligvis beskæftiges i Tilslutning til deres Landbrugsarbejde, eventuelt ved midlertidigt Arbejde ved de i § 1, Stk. 1, omhandlede Arbejder, eller om, at de vil kunne vende tilbage til det Arbejde, hvorfra de er henvist, efter at Landbrugsarbejdet er ophørt. I Tilfælde, hvor de anvisende Myndigheder maatte være i Tvivl i saa Henseende, skal de være berettigede til at gøre Opfyldelse af en Landbrugsvirksomheds Krav om Arbejdskraft betinget af, at paagældende Virksomhed forpligter sig til at beskæftige de paagældende Arbejdere i det Omfang, hvori der ikke paa anden Maade kan skaffes dem Beskæftigelse. Saafremt vedkommende Landbrugsvirksomheds Størrelse gør det udelukket at beskæftige de paagældende uden Afbrydelse, er de anvisende Myndigheder forpligtede til at give dem Fortrinsret ved Anvisning til andet Arbejde, indtil de paa ny kan faa Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde. Det skal yderligere fastsættes, at Anvisning af landbrugskyndige Arbejdere til andet Arbejde sker med det Forbehold, at Arbejdsforholdet paa Arbejdsanvisningens Begæring skal bringes til Ophør, for saa vidt det maatte blive paakrævet paa ny at henvisse de paagældende til Arbejde ved Landbruget; et lignende Forbehold skal tages over for den Arbejdskraft, der anvises til andet Arbejde end Landbrugsarbejde som Erstatning for landbrugskyndig Arbejdskraft, der i Medfør af § 3, Stk. 2, er tilbagevist til Landbrugsarbejde.

§ 5.

Den Landbrugsvirksomhed, der rekvirerer Arbejdskraft i Henhold til nærværende Lovs Regler, er forpligtet til at beskæftige denne Arbejdskraft i det ved Henvendelsen herom opgivne Tidsrum, eventuelt i et af Arbejdsanvisningen i Henhold til § 4 fastsat yderligere Tidsrum. Det bemærkes herved, at indtil en Anmodning om Arbejdskraft er annulleret af den paagældende Virksomhed, er de anvisende Myndigheder berettigede til at gaa ud fra, at Anmodningen staar ved Magt, og foretage Henviisning i Overensstemmelse hermed. Det maa derhos indskærpes, at Landbrugerne paa de for Fremskaffelse af Arbejdskraft vanskelige Tidspunkter ikke er berettigede til at rekvirere mere Arbejdskraft end sædvanligt og normalt for det foreliggende Arbejde.